

nas ne more rešiti

kajti na oni strani
se vedno pojavlja
puščava

Po poti vrnitve

Po poti bega

se vračam v svet

ki je hujši od pekla

Brezumno se hočem zavedati
senc

In brezpomembnosti
bežanja

Zlomljena luna

pleše razbita nad strunami noči

Bridkost je podobna slutnji in nemiru
odprte krste

In slutnja je podobna črni pegi
na zrcalu

sonca

Kretnje in gibi podob

v odsevu

vetra

so kakor moje življenje

IZSANJAL GA BOM

Izsanjal bom tudi praznino

ki je privid

preteklosti

In resničnost

prihodnosti

5.

Mehkoba molka me ni naučila molčati

6.

Razlitost obal

In nihanje strahu
me je potegnilo s seboj

Pogoltnilo me je
v zbeganost vračanja

Tajil sem svojo slepoto

In izgubljenost prostora

Let lastovk me je poučil
o zmoti

In od takrat

oznanjam konec
brez ponovnega začetka

Odpovedal sem se verovanju

Ležem na polje in sem kakor brodolomec v pesku
na obalah

dihanja

Danost jutra mi je
nerazumljiva

Tako sem bil siloma iztrgan
iz jeklenega loka

življenjskega
plesa

In napor

da sem se hotel

ponovno roditi

se mi je naenkrat zazdel
brezpomemben

7.

Od takrat me preganja prisotnost ubitega upanja
In nemožnost razodetja usode